

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Titlul actului Uniunii Europene, inclusiv cele mai recente amendamente incluse Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L198/29 din 28 iulie 2017					
2	Titlul proiectului de act normativ național Proiectul de lege privind modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene)					
3	Gradul general de compatibilitate: Parțial compatibil					
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Diferențele	Observațiile	Autoritatea/ persoana responsabilă
4		5	6	7	8	9
TITLUL I OBIECT, DEFINIȚII ȘI DOMENIU DE APLICARE Articolul 1 Obiect Prezenta directivă instituie norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor privind combaterea fraudei și a altor activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, cu scopul de a întări protecția împotriva infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare respective, în concordanță cu acquis-ul Uniunii în acest domeniu.						

Articolul 2 Definiții și domeniu de aplicare (1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (a) „interesele financiare ale Uniunii” înseamnă toate veniturile, cheltuielile și activele care sunt cuprinse în, sunt colectate în sau sunt datorate la: (i) bugetul Uniunii; (ii) bugetele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii înființate în temeiul tratatelor sau bugetele gestionate sau monitorizate direct sau indirect de acestea;	1. La art. 126¹: alineatul unic devine alineatul (1); în dispoziția alineatului (1) cuvântul „Comunitatea” se substituie cu cuvântul „Uniunea”; se completează cu alineatul (2) cu următorul cuprins: „(2) Prin mijloace alocate de către Uniunea Europeană se înțeleg mijloacele alocate din: a) bugetul Uniunii Europene; b) bugetele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii Europene înființate în temeiul tratatelor sau bugetele gestionate sau monitorizate direct sau indirect de acestea.”	Compatibil			
(b) „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul dreptului aplicabil, cu excepția statelor sau a organismelor publice în exercitarea prerogativelor lor de autoritate publică și a organizațiilor internaționale de drept public.		Compatibil		Codul penal prevede la art. 21 că persoanele juridice, cu excepția autorităților publice, răspund penal pentru infracțiunile pentru săvârșirea cărora este prevăzută sancțiune pentru persoanele	

				juridice în partea specială din prezentul cod.	
(2) În ceea ce privește veniturile obținute din propriile resurse de TVA, prezenta directivă se aplică doar în cazurile de infracțiuni grave împotriva sistemului comun privind TVA. În sensul prezentei directive, infracțiunile împotriva sistemului comun privind TVA sunt considerate a fi de natură gravă în cazul în care acțiunile sau inacțiunile intenționate definite la articolul 3 alineatul (2) litera (d) sunt legate de teritoriul a două sau mai multe state membre ale Uniunii și implică un prejudiciu total de cel puțin 10 000 000 EUR.		Incompatibil		Transpunerea acestei prevederi este condiționată de transpunerea prealabilă a Directivei 2006/112/CE.	
(3) Structura și funcționarea administrațiilor fiscale ale statelor membre nu sunt afectate de prezenta directivă.		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			
TITLUL II INFRAȚIUNILE PRIVIND FRAUDELE CARE ADUC ATINGERE INTERESELOR FINANCIARE ALE UNIUNII Articolul 3 Frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii constituie o		Compatibil			

infraacțiune atunci când este săvârșită cu intenție. (2) În sensul prezentei directive, sunt considerate fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii următoarele: (a) în legătură cu cheltuielile care nu sunt aferente achizițiilor, orice acțiune sau inacțiune cu privire la: (i) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete, având ca efect deturnarea sau reținerea necuvenită de fonduri sau active de la bugetul Uniunii ori de la bugetele gestionate de Uniune sau în numele acesteia; (ii) nediulizarea de informații, cu încălcarea unei obligații specifice, având același efect; sau (iii) utilizarea necorespunzătoare a unor astfel de fonduri sau active în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate inițial;	La articolul 332¹: dispoziția alineatului (1) va avea următorul cuprins: „(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, incorecte sau incomplete, precum și neprezentarea cu bună știință a unor informații cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea de fonduri, dacă fapta are ca rezultat obținerea frauduloasă a mijloacelor din fondurile externe,”; alineatul (2) cuvintele „Aceleași acțiuni” se substituie cu cuvintele „Aceleași fapte”; dispoziția alineatului (3) va avea următorul cuprins: „(3) Faptele prevăzute la alin. (1) și (2): a) care au cauzat daune în proporții deosebit de mari; b) săvârșite de către un grup criminal organizat sau de către o organizație criminală, ori în favoarea	Compatibil		Codul penal prevede la art. 332¹ folosirea ori prezentarea de documente, înscrisuri sau date vădit false, inexacte ori incomplete pentru primirea aprobărilor sau garanțiilor necesare acordării finanțărilor obținute sau garantate din fonduri externe, precum și omisiunea de a furniza datele cerute potrivit legii pentru obținerea de mijloace din fonduri externe, dacă fapta are ca rezultat obținerea frauduloasă a acestor mijloace financiare. Astfel, faptele ilicite prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. (i) și (ii) din Directivă sunt incriminate prin norma de la art. 332¹ din Codul penal.	
---	--	--------------------------	--	---	--

	acestora”. La art. 332² dispoziția alin. (1) va avea următorul cuprins: „Delapidarea mijloacelor din fondurile externe, adică sustragerea sau dispunerea ilegală de mijloacele din fondurile externe de către persoana căreia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop”.			În partea ce ține de utilizarea necorespunzătoare a unor astfel de fonduri sau active în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate inițial, prevăzută la alin. (2) lit a) pct. (iii), reținem că fapta se pedepsește conform art. 240 din Codul penal, potrivit căruia utilizarea contrar destinației a mijloacelor din împrumuturile interne sau din fondurile externe, dacă fapta nu constituie o însușire se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 de unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o	
--	--	--	--	---	--

				anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.	
b) în legătură cu cheltuielile aferente achizițiilor, cel puțin dacă este săvârșită pentru a obține un profit ilegal pentru autor sau pentru altă persoană, prin cauzarea unei pierderi în ceea ce privește interesele financiare ale Uniunii, orice acțiune sau inacțiune cu privire la: (i) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete, având ca efect deturnarea sau reținerea necuvenită de fonduri sau active de la bugetul Uniunii ori de la bugetele gestionate de Uniune sau în numele acesteia; (ii) nedivulgarea de informații, cu încălcarea unei obligații specifice, având același efect; sau (iii) utilizarea necorespunzătoare a unor astfel de fonduri sau active în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate inițial, care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii;	La articolul 332¹: dispoziția alineatului (1) va avea următorul cuprins: „(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, incorecte sau incomplete, precum și neprezentarea cu bună știință a unor informații cerute potrivit prevederilor legale pentru obținerea de fonduri, dacă fapta are ca rezultat obținerea frauduloasă a mijloacelor din fondurile externe,”; alineatul (2) cuvintele „Aceleași acțiuni” se substituie cu cuvintele „Aceleași fapte”; dispoziția alineatului (3) va avea următorul cuprins: „(3) Faptele prevăzute la alin. (1) și (2): a) care au cauzat daune în proporții deosebit de mari; b) săvârșite de către un grup criminal organizat sau de către o organizație	Compatibil		În contextul în care, dispozițiile Codului penal nu fac nici o distincție între cheltuielile aferente achizițiilor, și cele care nu sunt aferente achizițiilor, ambele fiind incluse în noțiune generică de mijloace din fondurile externe, reținem că sunt incidente aceleași componente de infracțiuni care au fost prezentate la art. 3 alin. (2) lit. a) din Directivă. Prin urmare, Codul penal prevede la art. 332¹ folosirea ori prezentarea de documente, înscrisuri sau date vădit false, inexacte ori incomplete pentru primirea aprobărilor sau garanțiilor necesare acordării	

	criminală, ori în favoarea acestora”. La art. 332² dispoziția alin. (1) va avea următorul cuprins: „Delapidarea mijloacelor din fondurile externe, adică sustragerea sau dispunerea ilegală de mijloacele din fondurile externe de către persoana căreia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop”.			finanțării obținute sau garantate din fonduri externe, precum și omisiunea de a furniza datele cerute potrivit legii pentru obținerea de mijloace din fonduri externe, dacă fapta are ca rezultat obținerea frauduloasă a acestor mijloace financiare. Astfel, faptele ilicite prevăzute la alin. (2) lit. b) pct. (i) și (ii) din Directivă sunt incriminate prin norma de la art. 332¹ din Codul penal. În partea ce ține de utilizarea necorespunzătoare a unor astfel de fonduri sau active în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate inițial, prevăzută la alin. (2) lit b) pct. (iii), reținem că fapta se pedepsește conform art. 240 din Codul penal, potrivit	
--	---	--	--	---	--

				căruia utilizarea contrar destinației a mijloacelor din împrumuturile interne sau din fondurile externe, dacă fapta nu constituie o însușire se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 de unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.	
(c) în legătură cu alte venituri decât cele obținute din propriile resurse de TVA menționate la litera (d), orice acțiune sau inacțiune cu privire la: (i) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete, avînd ca efect diminuarea ilegală a resurselor bugetului Uniunii sau ale bugetelor	Articolul 244: se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Fapta exprimată în oricare dintre următoarele modalități, avînd ca efect	Compatibil			

gestionate de Uniune ori în numele acesteia; (ii) nedivulgarea de informații, cu încălcarea unei obligații specifice, având același efect; sau (iii) utilizarea necorespunzătoare a unui beneficiu obținut în mod legal, având același efect;	diminuarea resurselor bugetului Uniunii Europene sau bugetelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii înființate în temeiul tratatelor sau bugetelor gestionate sau monitorizate direct sau indirect de acestea, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile: a) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete; b) neprezentarea cu bună știință a unor informații cerute potrivit prevederilor legale; c) utilizarea necorespunzătoare a unui beneficiu obținut în mod legal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 7000 de unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 4 ani cu privarea de dreptul				
--	--	--	--	--	--

	de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 10000 la 16000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”;				
(d) în ceea ce privește veniturile obținute din propriile resurse de TVA, orice acțiune sau inacțiune comisă în cadrul unor scheme frauduloase cu caracter transfrontalier în ceea ce privește: (i) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete privind TVA, având ca efect diminuarea resurselor bugetului Uniunii; (ii) nedivulgarea de informații privind TVA, încălcându-se astfel o obligație specifică, având același efect; sau (iii) prezentarea unor declarații corecte privind TVA pentru a masca în mod fraudulos neplata sau constituirea unor drepturi necuvenite la rambursări de TVA.		Incompatibil			
Articolul 4 Alte infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că spălarea		Compatibil		Potrivit art. 243 din Codul penal spălarea banilor poate fi săvârșită prin:	

banilor astfel cum este descrisă la articolului 1 alineatul (3) din Directiva (UE) 2015/849, în care sunt implicate bunuri provenite din săvârșirea unor infracțiuni reglementate de prezenta directivă, constituie infracțiune.				a) convertirea sau transferul bunurilor de către o persoană care știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui sau de a deghiza originea ilicită a bunurilor sau de a ajuta orice persoană, implicată în comiterea infracțiunii principale, de a se sustrage de la consecințele juridice ale acestor acțiuni; b) tăinuirea sau deghizarea naturii, originii, amplasării, dispunerii, transmiterii, deplasării proprietății reale a bunurilor ori a drepturilor aferente de către o persoană care știe sau trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite; c) dobândirea, deținerea sau utilizarea bunurilor de către o persoană care	
---	--	--	--	--	--

				știe ori trebuia să știe că acestea constituie venituri ilicite; d) participarea la orice asociere, înțelegere, complicitate prin acordarea de asistență, ajutor sau sfaturi în vederea comiterii acțiunilor prevăzute la lit.a)-c). Infracțiunea privind spălarea banilor este în strictă corespundere cu art. 1 alin. (3) din Directiva (UE) 2015/849, iar obiectul material al infracțiunii constituie bunurile care reprezintă veniturile ilicite obținute inclusiv din fraudele care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.	
(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că corupția pasivă și activă constituie infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție.		Compatibil		Art. 324 și 325 din Codul penal care consacră infracțiunile de corupere pasivă și activă pot fi reținute în	

				cazul săvârșirii acestora doar cu intenție.	
(a) În sensul prezentei directive, „corupție pasivă” înseamnă acțiunea unui funcționar public care, în mod direct sau printr-un intermediar, solicită sau primește avantaje de orice fel, pentru sine sau pentru o terță parte, ori acceptă o promisiune referitoare la un astfel de avantaj pentru a acționa sau a se abține de la a acționa în conformitate cu sarcinile sale sau în exercitarea atribuțiilor sale, într-un mod care prejudiciază sau este susceptibil să prejudicieze interesele financiare ale Uniunii.		Compatibil		Art. 324 din Codul penal prevede coruperea pasivă care se manifestă prin pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia. Prin urmare, fapta de corupere pasivă	

				urmează a fi pedepsită, inclusiv în cazurile în care prejudiciază sau este susceptibilă de a prejudicia interesele financiare ale Uniunii.	
(b) În sensul prezentei directive, „corupție activă” înseamnă acțiunea unei persoane care, în mod direct sau printr-un intermediar, promite, oferă sau acordă avantaje de orice fel unui funcționar public, pentru sine sau pentru o terță parte, pentru a acționa sau a se abține de la a acționa în conformitate cu sarcinile sale sau în exercitarea atribuțiilor sale, într-un mod care prejudiciază sau este susceptibil să prejudicieze interesele financiare ale Uniunii.		Compatibil		Art. 325 din Codul penal prevede coruperea activă care se manifestă prin promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia. Prin urmare, fapta de corupere activă	

				urmează a fi pedepsită, inclusiv în cazurile în care prejudiciază sau este susceptibilă de a prejudicia interesele financiare ale Uniunii.	
(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deturnarea de fonduri constituie infracțiune, atunci când este săvârșită cu intenție. În sensul prezentei directive, „deturnare de fonduri” înseamnă acțiunea unui funcționar public căruia îi este încredințată în mod direct sau indirect gestionarea de fonduri sau de active, în sensul angajării sau plății fondurilor ori al însușirii sau utilizării activelor contrar scopului preconizat în orice mod care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii.		Compatibil		Deturnarea de fonduri în sensul prezentei Directive este prevăzută de Codul penal la art. 332², fiind o infracțiune săvârșită cu intenție și imputabilă oricărei persoane care a împlinit vârsta de 16 ani, inclusiv unui funcționar public. Totodată, art. 332² alin. (2) prevede un regim sancționator mai aspru în cazul în care deturnarea de fonduri a fost săvârșită de o persoană publică, de o persoană cu funcție de răspundere, de o persoană publică străină sau de un	

				funcționar internațional.	
(4) În sensul prezentei directive, „funcționar public” înseamnă: (a) funcționar al Uniunii sau funcționar național, inclusiv orice funcționar național al altui stat membru și orice funcționar național al unei țări terțe; (i) „funcționar al Uniunii” înseamnă o persoană care: — este funcționar sau alt agent angajat de Uniune în temeiul unui contract, în înțelesul Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene prevăzute de Regulamentul (CEE, Euratom, CECA) nr. 259/68 al Consiliului (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”); sau — este detașată la Uniune de către un stat membru sau de către orice		Compatibil		Art. 123 ¹ alin. (1) din Codul penal definește noțiunea de persoană publică străină ca fiind orice persoană, numită sau aleasă, care deține un mandat legislativ, executiv, administrativ sau judiciar al unui stat străin; persoana care exercită o funcție publică pentru un stat străin, inclusiv pentru un organ public sau o întreprindere publică străină; persoana care	

organism public sau privat, care îndeplinește atribuții echivalente celor îndeplinite de funcționari sau de alți agenți ai Uniunii. Fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la privilegii și imunități din Protocoalele nr. 3 și nr. 7, membrii instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, instituite în conformitate cu tratatele, precum și personalul acestora sunt asimilați funcționarilor Uniunii, în măsura în care nu li se aplică Statutul funcționarilor;				exercită funcția de jurat în cadrul sistemului judiciar al unui stat străin. Subsecvent, la alin (2) este definit funcționarul public prin care se înțelege funcționarul unei organizații publice internaționale ori supranaționale sau orice persoană autorizată de o astfel de organizație să acționeze în numele ei; membrul unei adunări parlamentare a unei organizații internaționale ori supranaționale; orice persoană care exercită funcții judiciare în cadrul unei curți internaționale, inclusiv persoana cu atribuții de grefă.	
---	--	--	--	--	--

(ii) „funcționar național” este înțeles prin trimitere la definiția „funcționarului” sau a unui „funcționar public” din dreptul intern al statului membru sau a țării terțe în care își îndeplinește funcțiile. Cu toate acestea, în cazul procedurilor care implică un funcționar național al unui stat membru sau un funcționar național al unei țări terțe și sunt inițiate de un alt stat membru, acesta din urmă nu este obligat să aplice definiția „funcționarului național” decât în măsura în care definiția respectivă este compatibilă cu dreptul intern. Termenul de „funcționar național” include orice persoană care deține o funcție executivă, administrativă sau judecătorească la nivel național, regional sau local. Orice persoană care deține o funcție legislativă la nivel național, regional sau local este asimilată unui funcționar național; (b) orice altă persoană căreia i s-a încredințat și exercită o funcție de serviciu public care implică gestionarea intereselor financiare ale Uniunii în state membre sau în țări terțe sau luarea de decizii referitoare la acestea.				Art. 123 alin (2) din Codul penal prevede că prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să	
---	--	--	--	--	--

				îndeplinească activități de interes public. La alin. (3) din același articol este definită persoana cu funcție de demnitate publică care reprezintă persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, altă persoană cu funcție de demnitate publică stabilită prin lege; persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale.	
TITLUL III DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND FRAUDELE ȘI ALTE		Compatibil		Codul penal prevede la art. 83 că	

INFRAȚIUNI CARE ADUC ATINGERE INTERESELOR FINANCIARE ALE UNIUNII Articolul 5 Instigare, complicitate și tentativă (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că se pedepsesc ca infracțiuni instigarea și complicitatea la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 3 și 4.				organizatorul, instigatorul și complicele la o infracțiune, prevăzută de legea penală, săvârșită cu intenție se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.	
(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că se pedepsește ca infracțiune tentativă de a săvârși oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 și la articolul 4 alineatul (3).		Compatibil		Normele de incriminare enunțate din Directivă care au fost transpuse prin proiectul de lege sau se regăsesc deja în legislația națională permit pedepsirea tentativei. Or, Codul penal nu prevede expres în conținutul normei din partea specială pedepsirea tentativei. Cu toate acestea Codul penal, la art. 27, definește tentativa, aceasta fiind posibilă în cazul ce aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene.	

				Prin urmare, potrivit art. 81 din Codul penal mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială	
Articolul 6 Răspunderea persoanelor juridice (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că răspunderea persoanelor juridice poate fi antrenată pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute la articolele 3, 4 și 5 săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană care acționează fie pe cont propriu, fie ca parte a unui organ al persoanei juridice respective și care deține o funcție de conducere în cadrul acesteia în temeiul: (a) unei împuterniciri din partea persoanei juridice respective; (b) unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice respective; sau (c) unei competențe de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice respective.	Articolul 244: se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Fapta exprimată în oricare dintre următoarele modalități, avînd ca efect diminuarea resurselor bugetului Uniunii Europene sau bugetelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii înființate în temeiul tratatelor sau bugetelor gestionate sau monitorizate direct sau	Compatibil		Dispozițiile de la art. 21 alin. (3) lit. a) și b), alin. (3¹) și (4) din Codul penal sunt compatibile cu prevederea din art. 6 alin. (1) din Directivă. În art. 240, 243, 325, 332¹ și 332² din Codul penal sunt prevăzute pedepse pentru persoanele juridice. O excepție firească constituie doar art. 324 din Codul penal, care prevede răspunderea pentru	

	indirect de acestea, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile: a) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete; b) neprezentarea cu bună știință a unor informații cerute potrivit prevederilor legale; c) utilizarea necorespunzătoare a unui beneficiu obținut în mod legal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 7000 de unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 4 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 10000 la 16000 de unități convenționale cu privarea			coruperea pasivă. Or, o persoană juridică nu poate aprioric să fie coruptă. Mai este de menționat că <i>supra</i> s-a propus ca, în art. 244 alin. (3) și (4) din Codul penal (alineate care ar urma să fie adoptate în vederea implementării Directivei), să fie prevăzute pedepse pentru persoanele juridice.	
--	--	--	--	---	--

	de dreptul de a exercita o anumită activitate.”; se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) Faptele prevăzute la alin. (3) care au cauzat daune în proporții mari se pedepsesc cu amendă în mărime de la 8000 la 11000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 16000 la 20000 de unități convenționale cu lichidarea persoanei juridice.” se completează cu alineatul () cu următorul cuprins: „(5) Faptele prevăzute la alin. (1)-(4) săvârșite de către un grup criminal organizat sau de o				
--	---	--	--	--	--

	organizație criminală, ori în favoarea acestora se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 17000 la 20000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 40000 la 60000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.”				
(2) Statele membre iau, de asemenea, măsurile necesare pentru a se asigura că poate fi antrenată răspunderea persoanelor juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) din prezentul articol a făcut posibilă săvârșirea de către o persoană aflată sub autoritatea sa a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3, 4 sau 5, în beneficiul persoanei juridice respective.		Compatibil		Dispozițiile de la art. 21 alin. (3) lit. c), alin. (3¹) și (4) din Codul penal sunt compatibile cu prevederea din art. 6 alin. (2) din Directivă. În art. 240, 243, 325, 332¹ și 332² din Codul penal sunt prevăzute	

(3) Antrenarea răspunderii persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol nu exclude posibilitatea inițierii procedurilor penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori ai infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4 ori care răspund penal conform articolului 5.				pedepse pentru persoanele juridice. O excepție firească constituie numai art. 324 din Codul penal, care prevede răspunderea pentru coruperea pasivă. Or, o persoană juridică nu poate aprioric să fie coruptă. Mai este de menționat că <i>supra</i> s-a propus ca, în art. 244 alin. (3) și (5) din Codul penal (alineate care ar urma să fie adoptate în vederea implementării Directivei), să fie prevăzute pedepse pentru persoanele juridice.	
Articolul 7 Sancțiuni privind persoanele fizice (1) În ceea ce privește persoanele fizice, statele membre se asigură că în cazul săvârșirii infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5 se aplică sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive. (2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3	3. Articolul 244: se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins: „(3) Fapta exprimată în oricare dintre următoarele modalități, avînd ca efect diminuarea resurselor bugetului Uniunii	Compatibil		În marea majoritate a cazurilor, în sancțiunile din art. 240, 243, 244, 324, 325, 332¹ și 332² din Codul penal, se prevede ca pedeapsă maximă închisoarea. Singura excepție constituie sancțiunea	

și 4 sunt sancționate cu o pedeapsă maximă care prevede închisoarea. (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 sunt sancționate cu o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare atunci când implică un prejudiciu sau avantaj semnificativ. Prejudiciul sau avantajul rezultat în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (d) și care fac obiectul articolului 2 alineatul (2) sunt considerate semnificative. Prejudiciul sau avantajul rezultat în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (d) și care fac obiectul articolului 2 alineatul (2) sunt considerate semnificative. Statele membre pot prevedea, de asemenea, o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare în alte circumstanțe grave definite în dreptul lor intern.	Europene sau bugetelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii înființate în temeiul tratatelor sau bugetelor gestionate sau monitorizate direct sau indirect de acestea, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile: a) utilizarea sau prezentarea de declarații sau documente false, incorecte sau incomplete; b) neprezentarea cu bună știință a unor informații cerute potrivit prevederilor legale; c) utilizarea necorespunzătoare a unui beneficiu obținut în mod legal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 7000 de unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 4 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită			din art. 324 alin. (4) din Codul penal. Această normă prevede răspunderea pentru o infracțiune ușoară, și anume – coruperea pasivă săvârșită în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale. Mai este de menționat că <i>supra</i> s-a propus ca, în art. 244 alin. (3)-(4) din Codul penal (alineate care ar urma să fie adoptate în vederea implementării Directivei), să fie prevăzută ca pedeapsă maximă închisoarea.	
---	---	--	--	---	--

	activitate pe un termen de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 10000 la 16000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”; se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) Faptele prevăzute la alin. (3) care au cauzat daune în proporții mari se pedepsesc cu amendă în mărime de la 8000 la 11000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 16000 la 20000 de unități convenționale cu lichidarea persoanei juridice.”				
--	---	--	--	--	--

	se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins: „(5) Faptele prevăzute la alin. (1)-(4) săvârșite de către un grup criminal organizat sau de o organizație criminală, ori în favoarea acestora se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 17000 la 20000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 40000 la 60000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.”				
(4) Atunci când o infracțiune menționată la articolul 3 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 4 implică un prejudiciu mai mic de 10 000 EUR sau un avantaj mai mic de 10		Compatibil		Sintagma „pot să prevadă sancțiuni de altă natură decât penală” din dispoziția	

000 EUR, statele membre pot să prevadă sancțiuni de altă natură decât penală. (5) Alineatul (1) nu aduce atingere exercitării competențelor disciplinare de către autoritățile competente împotriva funcționarilor publici.				de la art. 7 alin. (4) din Directivă denotă caracterul opțional al acestei sintagme. În Codul contravențional nu atestăm norme complementare cu art. 240, 243, 324, 325, 332¹ și 332² din Codul penal. Însă, această lacună nu contravine dispoziției de la art. 7 alin. (4) din Directivă. Art. 58 al Legii nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public prevede: „Pentru comiterea abaterilor disciplinare, funcționarului public îi pot fi aplicate următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) suspendarea dreptului de a fi	
---	--	--	--	--	--

				promovat în funcție în decursul a doi ani; [...] g) destituirea din funcția publică. h) retrogradarea în funcție și/sau în grad de calificare”. Acest articol este compatibil cu dispoziția de la art. 7 alin. (5) din Directivă.	
Articolul 8 Circumstanța agravantă Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când o infracțiune menționată la articolul 3, 4 sau 5 este săvârșită în cadrul unei organizații criminale în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI, aceasta este considerată o circumstanță agravantă	Articolul 240 se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins: „(5) Acțiunile prevăzute la alin. (1)-(4) săvârșite de un grup criminal organizat sau de către o organizație criminală, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 8000 la 10000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 7 la 12 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de la 4 la 7 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 9000 la 12000	Compatibil		Art. 324 și 325 privind coruperea pasivă și cea activă, prevăd la alin. (3) agravarea răspunderii penale dacă faptele de corupție au fost săvârșite în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale. Totodată deturnarea de fonduri prevăzută la art. 332² alin. (3) prevede un regim sancționator mai aspru dacă fapta a fost săvârșită în interesul	

	de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 4 la 5 ani sau cu lichidarea persoanei juridice.” Articolul 244: se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins: „(4) Faptele prevăzute la alin. (1)-(3) săvârșite de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală se pedepsesc cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 5 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 13000 la 16000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu			unui grup criminal organizat. sau al unei organizații criminale.	
--	---	--	--	--	--

	lichidarea persoanei juridice.” La art. 332¹: dispoziția alineatului (3) va avea următorul cuprins: „(3) Faptele prevăzute la alin. (1) și (2): a) care au cauzat daune în proporții deosebit de mari; b) săvârșite de un grup criminal organizat sau de către o organizație criminală.”				
Articolul 9 Sanctiuni privind persoanele juridice Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică a cărei răspundere este antrenată în temeiul articolului 6 este pasibilă de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau de altă natură și care pot include alte sancțiuni, precum: (a) excluderea de la avantajele sau ajutoarele publice; (b) excluderea temporară sau permanentă din procedurile de licitație publică;		Parțial compatibil		Art. 63 din Codul penal prevede următoarele pedepse ce pot fi aplicate persoanelor juridice: a) amendă; b) privare de dreptul de a exercita o anumită activitate; c) lichidare.	

(c) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale; (d) plasarea sub supraveghere judiciară; (e) lichidarea judiciară; (f) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.					
Articolul 10 Înghețarea și confiscarea Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5. Statele membre care au obligații în temeiul Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului acționează în acest sens în conformitate cu respectiva directivă.		Compatibil		Potrivit art. 106 alin. (2) din Codul penal sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a -l răsplăti pe infractor;	

				e) deținute contrar dispozițiilor legale. f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.	
Articolul 11 Competența (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5 atunci când: (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau în parte, pe teritoriul său; sau (b) autorul infracțiunii este un resortisant al său.		Compatibil		Art. 11 din Codul penal consacră principiul teritorialității legii penale, stabilind expres și excepțiile de la acesta.	
(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5, în cazul în care, în momentul săvârșirii infracțiunii, autorul se află sub incidența Statutului funcționarilor. Fiecare stat membru poate decide să nu aplice normele		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			

privind competența prevăzute la prezentul alineat sau poate să le aplice doar în anumite cazuri sau doar atunci când sunt îndeplinite condiții specifice și informează Comisia cu privire la aceasta.					
(3) Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența în privința infracțiunilor menționate la articolul 3, 4 sau 5 care au fost săvârșite în afara teritoriului său, în oricare din următoarele situații: (a) autorul infracțiunii își are reședința obișnuită pe teritoriul său; (b) infracțiunea a fost săvârșită în beneficiul unei persoane juridice stabilite pe teritoriul său; sau (c) autorul infracțiunii este unul dintre funcționarii săi care acționează în exercitarea atribuțiilor oficiale.		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			
(4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că exercitarea competenței lor nu se supune condiției ca o urmărire penală să poată fi inițiată numai în urma unei plângeri depuse de victimă la locul săvârșirii infracțiunii sau a unei denunțări din partea statului în care a fost săvârșită infracțiunea.		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			
Articolul 12		Compatibil		Infracțiunile consacrate	în

Termenele de prescripție pentru infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea un termen de prescripție care să permită investigarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea unor hotărâri judecătorești în cazul infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5 într-un termen suficient după săvârșirea acestor infracțiuni, astfel încât infracțiunile respective să poată fi abordate eficient. (2) În cazul infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5 care sunt pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare, statele membre iau măsurile necesare pentru a permite investigarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea unor hotărâri judecătorești pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la săvârșirea infracțiunii respective.				Directivă și transpuse în legislația națională sunt infracțiuni mai puțin grave sau grave, iar potrivit dispozițiilor art. 60 din Codul penal acestea se prescriu într-un termen de 5 ani în cazul infracțiunilor mai puțin grave și 15 ani în cazul infracțiunilor grave.	
(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai redus de cinci ani, dar de minimum trei ani, cu condiția să garanteze că termenul poate fi întrerupt sau suspendat în cazul unor acte specifice.		Compatibil			
(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura executarea: (a) unei pedepse cu închisoarea de peste un an sau, ca alternativă,		Compatibil			

(b) a unei pedepse cu închisoarea în cazul unei infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare, impuse în urma unei condamnări definitive pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate la articolul 3, 4 sau 5, pentru cel puțin cinci ani de la data condamnării definitive. Perioada poate cuprinde prelungiri ale termenului de prescripție în urma întreruperii sau a suspendării.					
Articolul 13 Recuperarea Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la recuperarea următoarelor: 1. la nivelul Uniunii, a sumelor plătite în mod necuvenit în contextul săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) ori la articolul 4 sau 5; 2. la nivel național, a oricărei TVA neplătite în contextul săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (d) sau la articolul 4 sau 5.		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			
Articolul 14 Interacțiunea cu alte acte juridice aplicabile ale Uniunii Aplicarea măsurilor administrative, sancțiunilor și amenzilor, astfel cum		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			

sunt prevăzute în dreptul Uniunii, în special a celor în înțelesul articolelor 4 și 5 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, sau în dreptul intern, adoptate în conformitate cu o obligație specifică în temeiul dreptului Uniunii, nu aduce atingere prezentei directive. Statele membre se asigură că toate procedurile penale inițiate pe baza dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive nu afectează în mod nejustificat aplicarea corespunzătoare și efectivă a măsurilor administrative, a sancțiunilor și a amenzilor care nu pot fi echivalate cu proceduri penale, prevăzute în dreptul Uniunii sau în dispozițiile naționale de punere în aplicare.					
TITLUL IV DISPOZIȚII FINALE Articolul 15 Cooperarea dintre statele membre și Comisie (OLAF) și alte instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii (1) Fără a aduce atingere normelor privind cooperarea transfrontalieră și asistența judiciară reciprocă în materie penală, statele membre, Eurojust, Parchetul European și Comisia		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			

cooperează, în limitele competențelor lor respective, în domeniul combaterii infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5. În acest scop, Comisia și, dacă este cazul, Eurojust acordă o astfel de asistență tehnică și operațională de care autoritățile naționale competente au nevoie pentru a facilita coordonarea investigațiilor lor. (2) Autoritățile competente ale statelor membre, în limitele propriilor competențe, pot face schimb de informații cu Comisia pentru a facilita stabilirea faptelor și pentru a asigura întreprinderea unor acțiuni eficiente împotriva infracțiunilor menționate la articolele 3, 4 și 5. Comisia și autoritățile naționale competente țin seama, pentru fiecare caz în parte, de cerințele privind confidențialitatea și de normele privind protecția datelor. În acest scop, fără a aduce atingere dreptului intern în materie de acces la informații, atunci când furnizează informații Comisiei, un stat membru poate stabili condițiile specifice care guvernează utilizarea acestor informații, fie de către Comisie, fie de					
---	--	--	--	--	--

către orice alt stat membru căruia i se transmit informațiile respective. (3) Curtea de Conturi și auditorii responsabili pentru auditarea bugetelor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii instituite în conformitate cu tratatele și a bugetelor gestionate și auditate de către instituții comunică OLAF și altor autorități competente orice fapt de care iau cunoștință în desfășurarea atribuțiilor lor, care ar putea fi calificat drept infracțiune, astfel cum se menționează la articolul 3, 4 sau 5. Statele membre se asigură că organismele naționale de audit procedează la fel.					
Articolul 16 Înlocuirea convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995, inclusiv Protocoalele la aceasta din 27 septembrie 1996, din 29 noiembrie 1996 și din 19 iunie 1997, este înlocuită de prezenta directivă în ceea ce privește statele membre care au obligații în		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			

temeiul acesteia, începând cu 6 iulie 2019. În ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimiterile la convenție se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.					
Articolul 17 Transpunere (1) Statele membre adoptă și publică până la 6 iulie 2019 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor măsuri. Statele membre aplică aceste măsuri începând cu 6 iulie 2019. Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că, pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimiterile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la convenția înlocuită prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			

directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune. (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.					
Articolul 18 Raportare și evaluare (1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 6 iulie 2021, un raport de evaluare a măsurii în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. (2) Fără a aduce atingere obligațiilor de raportare prevăzute de alte acte juridice ale Uniunii, statele membre transmit anual Comisiei următoarele statistici cu privire la infracțiunile menționate la articolele 3, 4 și 5, în cazul în care acestea sunt disponibile la nivel central în statul membru în cauză: (a) numărul de proceduri penale inițiate, respinse, care au condus la o achitare, care au condus la o condamnare și care sunt în curs;		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			

(b) sumele recuperate în urma procedurilor penale și prejudiciul estimat. (3) Până la 6 iulie 2024 și ținând seama de rapoartele prezentate în temeiul alineatului (1) și de statisticile transmise de statele membre în temeiul alineatului (2), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a impactului dreptului intern care transpune prezenta directivă asupra prevenirii fraudei care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. (4) Până la 6 iulie 2022 și pe baza statisticilor transmise de statele membre în temeiul alineatului (2), Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, după evaluarea, în ceea ce privește obiectivul general de a consolida protecția intereselor financiare ale Uniunii, a următoarelor aspecte: (a) dacă pragul indicat la articolul 2 alineatul (2) este adecvat; (b) dacă dispozițiile privind termenele de prescripție astfel cum se					
---	--	--	--	--	--

menționează la articolul 12 sunt suficient de eficace; (c) dacă prezenta directivă abordează în mod eficace cazurile de fraudă în materie de achiziții publice. (5) Rapoartele menționate la alineatele (3) și (4) sunt însoțite, dacă este necesar, de o propunere legislativă, care poate include o dispoziție specifică privind fraudă în materie de achiziții publice.					
Articolul 19 Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			
Articolul 20 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.		Prevedere aplicabilă statelor membre UE			